

Fotolocal / Oriol Molas

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Sant Jordi, patró de Catalunya .....

Sant Jordi, soldat romà nascut a Capadòcia (actual Turquia), fou el protagonista d'una gesta cavalleresca a Líbia, tot i que l'imaginari català la va situar a Montblanc: la llegenda del drac. L'any 1302 l'abat Oliba va consagrar un altar a sant Jordi al monestir de Ripoll i progressivament es va anar estenent el seu patronatge sobre els cavallers.

El 23 d'abril coincideixen diverses coses: la benedicció de les roses i també una jornada eminentment literària. És l'aniversari de la mort de Shakespeare, de Miguel de Cervantes i de Josep Pla, i és el «Dia mundial del llibre». Catalunya es vesteix de roses i llibres.

Hem trobat aquesta pregària dedicada al nostre

patró, que podríem fer nostra: *Gloriós sant Jordi, volem recordar-te com et recorda l'antiga tradició. Tu vas abandonar els èxits militars i vas distribuir els teus béns entre els pobres. Tu vas abandonar els déus poderosos de l'Imperi per seguir el Messies crucificat. Sant Jordi, màrtir, amic fidel de Jesús, ens agrada recordar-te a la llum de la primavera i de la Pasqua; ens agrada recordar-te potent en el combat contra tot dolor i esclavatge. Sant Jordi, màrtir, amic fidel de Jesús, ajuda'ns a enamorar-nos de l'Evangeli, ajuda'ns a viure aquesta fe que tu tan intensament vas viure, ajuda'ns a fer possible que tothom pugui sentir la felicitat de la primavera.*

Diumenge IV de Pasqua | Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols (13,14.43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".» Quan sentiren això, els qui no eren jueus se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. [...]

Salm responsorial (Salm 99)

Som el seu poble i el ramat que ell pastura.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (7,9.14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (10,27-30)

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

2

full

Jesús, la porta de les ovelles | Mn. Marc Majà i Guiu

Caminant pels carrers comercials d'una ciutat, hom pot adonar-se que un dels elements que els comerços més cuiden per tal de cridar l'atenció de possibles clients és, precisament, la porta d'entrada. En efecte, des del rètol que presideix la porta, passant pels aparadors que l'envolten, fins a arribar a la música que s'hi escolta, tot pretén ser un reclam per tal que el màxim nombre de persones entri a l'establiment.

Jesús, el Bon Pastor, es presenta a si mateix com «la porta de les ovelles». És a través de Jesús, la porta, que el creient pot entrar als pasturatges de vida eterna. Ell és la porta d'accés al Pare, a la relació amb ell, a una vida acompanyada i guiada per ell.

Què ens cal per a travessar aquesta porta? Cal fer aten-

ció, escoltar la veu de Jesús i, escoltant-la, reconèixer que només ell té paraules de vida eterna. Ell mateix ens ho diu: «les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna». Quan parem atenció a la Paraula de Déu, som capaços de reconèixer la veu del Bon Pastor. Quan l'invoquem amb cor sincer en la pregària, aleshores és ell qui ens reconeix a nosaltres. Quan ens deixem transformar per la seva gràcia, la nostra vida es converteix en seguiment del Bon Pastor, un seguiment que ens condueix a l'eternitat.

En el fons, la porta del Bon Pastor és «la porta de la fe». Quan reconeixem, amb fe, que ell és el nostre únic Salvador, aleshores ens sentim reconeguts per ell i, en conseqüència, formem un sol ramat amb un sol Pastor.

Les vocacions, signe d'esperança fonamentada en la fe |

Romà Casanova, bisbe de Vic.....

El quart diumenge de Pasqua, diumenge del Bon Pastor, és una ocasió molt bona per a pregar per les vocacions a la vida consagrada. El papa Benet XVI ens deia per al missatge d'aquesta jornada que les vocacions són un signe inequívoc d'esperança que es fonamenta en la fe. I així és clarament, quan una comunitat parroquial, diocesana, eclesial dóna fruits de vocacions a la vida consagrada: sacerdots, religiosos, contemplatius, missioners..., aquestes vocacions són signe que la fe és viscuda amb profunditat i dóna el fruit de l'esperança en l'amor de Déu. L'esperança cristiana, fonamentada en la fe, ens fa viure en la gosadia de confiar plenament en l'amor de Déu, sabent que ell ens farà el do del seu amor fidel per a viure del tot per a Déu mateix i, per ell, per als altres. L'esperança cristiana, fonamentada en la fe, ens fa viure en l'espera del dons definitius amb la certesa que seran realitat, perquè l'amor de Déu és sempre fidel i no mor mai.

La vida religiosa és un gran bé per a l'Església i, en concret, per a les parròquies i per a la diòcesi on és present. Com ens diu el Concili Vaticà II: «L'estat constituït per la professió dels consells evangèlics, tot i no afectar l'estructura jeràrquica de l'Església, pertany tanmateix intangiblement a la seva vida i santedat» (LG, 44). D'aquesta veritat en som tots nosaltres testimonis, i encara més aquelles parròquies, pobles i ciutats on

són presents els religiosos amb la diversitat dels seus dons i carismes: sanitari, educatiu, contemplatiu, servei, parroquial... Una vegada més ens cal donar gràcies per aquesta presència arreu de la diòcesi.

Però també aquesta jornada és per a demanar al Senyor que continuï viva la vida religiosa enmig nostre i arreu de l'Església. No podem amagar la nostra preocupació per la progressiva desaparició de cases de religiosos arreu de la diòcesi. Presència minvada contínuament també en les realitats dels col·legis, residències, hospitals, parròquies. No podem restar impassibles; hem de pregar, des d'un convenciment clar: per a la vida i la santedat de l'Església, com ens diu el Vaticà II, necessitem la vida religiosa present entre nosaltres.

De vegades algú podrà pensar i dir que ara és l'hora dels laics, quan veiem que els laics ocupen els llocs que abans ocupaven els religiosos. Certament que els laics tenen la seva missió enmig del món i de l'Església. Però també la tenen els religiosos amb el seu testimoni específic de fidelitat i amor a Déu per damunt de tot, i de transcendència, ja que la professió dels consells evangèlics «manifesta més a tots els creients tant els béns celestials ja presents en aquest món, com dóna més testimoni de la vida nova i eterna adquirida per la redempció de Crist, com prenuncia la resurrecció futura i la glòria del regne celestial» (ibídem).

Agenda litúrgica de la setmana .....

21 □ Diumenge IV de Pasqua / Cicle C. Sant Anselm, bisbe i doctor de l'Església (1033-1109).

Lectures: Fets 13,14.43-52 / Salm 99 / Apocalipsi 7,9.14b-17 / Joan 10,27-30

Litúrgia de les hores: Setmana IV

22 □ Dilluns. Sant Apol·les, màrtir. Sant Agapit, papa (†536).

Lectures: Fets 11,1-18 / Salm 41 / Joan 10,1-10

23 ■ Dimarts. Sant Jordi, màrtir, patró del principat de Catalunya (s. IV). Sant Adalbert, bisbe i màrtir (956-997)

Lectures: Apocalipsi 12,10-12a / Salm 33 / 1 Joan 5,1-5 / Joan 15,1-8

24 □ Dimecres. Sant Pere Ermengol, màrtir (1238-1304). Sant Fidel de Sigmaringen, prevere i màrtir (1578-1622).

Lectures: Fets 12,24-13,5 / Salm 66 / Joan 12,44-50

25 ■ Dijous. Sant Marc, evangelista (s.I). *Lectures:* 1Pere 5,5b-14 / Salm 88 / Marc 16,15-20

26 □ Divendres. Sant Isidor, bisbe i doctor de l'Església (c.556-636). Sant Rafael Arnáiz Barón, monjo (1911-1938)

Lectures: 1Corintis 2,1-10 / Salm 118 / Mateu 5,13-16

27 □ Dissabte. La Mare de Déu de Montserrat, patrona del Principat i de les diòcesis de Catalunya.

Lectures: Fets 1,12-14 / Salm 86 / Efesis 1,3-6.11-12 / Lluc 1,39-47

28 □ Diumenge V de Pasqua / Cicle C. Sant Pere Chanel, prevere i màrtir (1803-1841). Sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prevere (1673-1716).

Lectures: Fets 14,21b-27 / Salm 144 / Apocalipsi 21,1-5a / Joan 13,31-33a.34-35

En la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya...

De ben segur que al santuari de Montserrat es farà realitat aquesta invocació de la Visita Espiritual a la Mare de Déu. I seran molts els seus fills que, després de dipositar als seus peus aquesta o una altra pregària, iniciaran el descens de la santa Muntanya amb una llum nova per al camí de la vida.

Maria és sempre una font de llum per a nosaltres. Perquè Maria és la criatura benaurada que va saber guardar la Paraula, i amb ella la Llum divina. Per això pot escriure sant Efreem: «És clar que Maria és la terra de la Llum que il·lumina, a través d'ella, el món i els seus habitants, enfosquits a través d'Eva, font de tots els mals. A través de la seva llum jo he contemplat el Luminós que ningú no pot torbar. En el si de la seva puresa resideix un gran misteri: és el Cos de nostre Senyor, tot immaculat.»

Maria és terra de llum. Però la seva Llum és per al món i els seus habitants. Maria és terra de Llum. Una Llum col·locada sobre la muntanya, o millor encara, sobre la Muntanya, perquè gaudeixin de la llum els qui s'hi acosten. Perquè puguin contemplar el Luminós. A la Muntanya de Montserrat assolim una Llum nova, que ens envolta i pacifica. Però no deixem de contemplar Maria, per percebre què fa ella amb aquesta Llum, amb la Llum del gran misteri arrelat en ella. En els relats de la Paraula de Déu proclamada en aquesta festa podem aprendre la destinació de la Llum de Maria.

El papa Benet fa referència al viatge de l'alegria quan afirma en una de les seves homilies: «Maria va córrer immediatament a comunicar la seva alegria a Isabel. És el veritable compromís creient. Aquesta alegria podem comunicar-la d'una manera senzilla: amb un somriure, amb un gest bo, amb una petita ajuda, amb un perdó. L'alegria regalada torna a nosaltres. Tractem de portar l'alegria més profunda, l'alegria d'haver conegut Crist.»

Aquesta festa és una ocasió perfecta per a demanar a la Mare de Déu de Montserrat aquesta alegria per al camí de la vida. L'alegria que fa planer el camí de la vida.

La lectura primera dels Fets, de la missa d'aquesta solemnitat, ens suggereix la manera d'assolir aquesta alegria: *Tots, unànimement, assistien sens falta a les hores de*

pregària amb les dones, amb Maria, la mare de Jesús, i els parents d'ell. Maria hi és present com «la mare de Jesús». Maria es fa present en els tres moments constitutius del misteri cristià: Encarnació, Pasqua i Pentecosta. Ara, l'Esperit que vindrà, és l'Esperit del seu Fill Jesús. És l'última aparició de Maria a les pàgines sagrades. És important aquest últim «argument del silenci».

«L'Encarnació i la Pasqua, misteris clamorosos, que tenen lloc —dirà sant Ignasi d'Antioquia— en el silenci de Déu.» En el trajecte de la vida de Jesús, Maria observa una actitud silenciosa. És el silenci clamorós de l'Evangelí. I ara, en la preparació de la Pentecosta, la darrera aparició de Maria, nova i última presència silenciosa de la seva vida amagada amb Crist en Déu. Per això hi ha qui ha escrit que Maria inaugura en l'Església la segona vocació: l'ànima amagada i orant, com a companya i complement de l'ànima apostòlica.

I serà en aquesta actitud de vida amagada amb Crist en Déu com *serem lloança de la grandesa de Déu*, tal com subratlla la segona lectura, de la carta als Efezes.

Santa Maria assegurada a la Muntanya de Montserrat i envoltada per la devoció i l'amor de la comunitat benedictina i del poble català, com passa en tants altres monestirs benedictins i cistercencs, és una estampa viva d'una comunió trinitària, una crida a moure veritables muntanyes en el cor de molts creients i a il·luminar els camins de la vida. (*Homilia pronunciada per Josep Alegre, abat de Poblet, el 2 de maig del 2011*)

Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat, del bisbe Torras i Bages

I. Verge Prodigiosa, tron puríssim on reposà l'eterna Saviesa quan vingué al món a ensenyar el camí de salvació, aconseguí per als vostres catalans aquella fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida. Ave Maria.

II. Mare castíssima, mirall de puresa, flor de les verges, que portàreu al món el bàlsam d'incorrupció, Jesús fill Déu, obteniu-nos l'honestedat dels costums públics. Ave Maria.

III. Profetessa admirable, que beneíreu i lloàreu l'Etern més que no pas totes les jerarquies angèliques plegades, feu que sigui desterrat d'aquest poble vostre l'esperit de maledicció i de blasfèmia. Ave Maria.

IV. Rosa de caritat, foc que sense consumir escalfa, traieu de Catalunya l'esperit de discòrdia i ajunteu tots els seus fills amb cor de germans. Ave Maria.

V. Santa engendrada de l'Etern, filla del vostre fill, feu que mai no es desfaci aquest poble català que vós espiritualment engendràreu. Ave Maria.

VI. Verge poderosa, més forta que un exèrcit en ordre de batalla, des del vostre alt castell de Montserrat defenseu d'enemics espirituals i temporals tota la terra catalana que teniu encomanada. Ave Maria.

VII. Senyora de Montserrat, que teniu la vostra santa muntanya voltada d'oliveres, signe de pau, aconseguí per als pobles de Catalunya una pau cristiana i perpètua. Ave Maria.

Oració

Oh Déu, vós que concediu tots els béns, i que gloriifiqueu amb un culte insigne la muntanya escollida per l'excelsa mare del vostre Fill únic, feu que, ajudats amb la poderosa protecció de la immaculada sempre verge Maria, puguem arribar amb seguretat a la muntanya que és Crist. Pel mateix Crist, Senyor nostre. Amén.

Actes patronals a Montserrat

Divendres 26 d'abril, a les 10 del vespre, Vetlla de Santa Maria presidida pel bisbe de Sant Feliu, Agustí Cortés. Tradicionals ofrenes de les llànties a la Moreneta. Dissabte 27 d'abril. A 2/4 de 8 del matí, laudes. A 2/4 de

10, missa. A les 11 del matí, missa conventual, presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach. En acabar, Salve i Virolai amb l'Escolania. A la 1 del migdia, missa. A 1/4 de 7 de la tarda, rosari. A 3/4 de 7, vespres amb l'Escolania. A 2/4 de 8, Missa.

Crònica de la segona visita pastoral a l'arxiprestat de Guillerics-Congost (V)

El diumenge dia 11 de novembre, festa de Sant Martí de Tours, el bisbe començà a fer visita pastoral a Sant Martí de Centelles. En el sermó de festa major parlà del sant que es partí la capa de soldat per ajudar un pobre, com també del seu servei pastoral com a model de bisbes. Després, cap al mig dia, hi hagué la missa estacional a Centelles. La comunitat es reunia sota la gran volta que ha acollit les pregàries de tantes generacions. Aquests moments eucarístics són sempre sublims. Sembla com si tot l'univers es replegués en el trosset de pa de sobre l'altar, com el de la vídua de Sarepta de la primera lectura. Semblava ser l'últim, i en realitat fou el primer d'una nova època en el centre de la història d'Israel. Una ballesa misteriosa s'uneix amb la vida de l'evangeli d'aquest diumenge. De Sarepta de Sidó a Centelles, potenciant el salt per la Paraula inefable de Jesús que s'emociona en sentir el deix de les dues monedes: «tot el què tenia». El bisbe exhortava a saber estimar Déu com ella.

El dimarts dia 13 al vespre el senyor bisbe presidia el Consell Parroquial de Sant Miquel de Balenyà. El dissabte dia 17 es reuní, a Centelles, amb els catequistes de l'arxiprestat.

Al vespre es féu la visita pastoral a Sant Martí del Brull. Després de la visita a una malalta, el prelat es posà al confessional. La missa estacional fou molt ben preparada i participada, amb l'església plena de fidels i de famílies, amb quatre escolanets molt eixerits. El senyor rector, Mn. Joan Mir, presentava dos membres destacats de la comunitat parroquial, que llegiren una relació molt bonica. Sense oblidar les antigues parròquies de Sant Sebastià de la Móra i Sant Cristòfol de la Castanya, en ple Montseny. En l'homilia exhortà a seguir Jesucrist fins a la fi, com ens recorda l'evangeli de Mc 13, del diumenge 33 de durant l'any.

Exposició del Santíssim, agraïments i pisolabis nocturn a la sala al peu de la rectoria, converses agradables. Un parent del P. Pere Bach, de la casa pairal del Bac de Collsacabra, recorda que el bisbe Josep M. Guix (a.c.s.) li havia afirmat que, juntament amb sant Antoni M. Claret i el Dr. Jaume Balmes, havia estat un dels tres sacerdots més importants del bisbat de Vic. Efectivament, va fundar les religioses dels Saits, la Caritat Cristiana, «la Panissa» o seminari de seminaristes pobres i la Casa Sacerdotal, a més de recomençar amb força l'Oratori de Sant Felip d'on era prepòsit. Una grandíssima personalitat.

Breus

►► **Pelegrinatge a Fàtima.** L'Apostolat Mundial de Fàtima, amb seu a Manresa, organitza el vint-i-tresè pelegrinatge a Fàtima i a Segòvia, passant també per

Valladolid. Serà del 16 al 21 de maig, amb un preu de 590 euros, que inclou autocar, pensió completa, allotjament i assistència religiosa. Informació i inscripcions: tels. 93 872 55 48 i 93 872 92 94 (de 4 a 5 de la tarda i de 9 a 10 del vespre).

►► **Pelegrinatge a Grècia.** La parròquia de la Sagrada Família d'Igualada l'organitza en aquest Any de la Fe.

Així, del 5 al 14 d'agost, tots els qui s'hi apuntin tindran ocasió de visitar els llocs de predicació paulina per les terres hel·lèniques, endinsar-se en les arrels de la cultura clàssica, que és una de les bases del nostre tarannà, i molt més. Llocs tan paulins com Tessalònica, Filipis, Berea, Corint i Atenes, aquesta la capital amb l'Acropolis, l'Areòpag i el Partenó. Les meravelles de les coves d'Alistrati i dels monestirs ortodoxos de Meteora, o les mítiques ciutats de Delfos, Micenes i Epidaure, i fer un deliciós creuer per les illes Saròniques com a complement, i encara molt més. Per a més informació i inscripcions, fins al dia 3 de maig, a la rectoria parroquial, telèfon 93 803 04 27.

Traspàs de Mn. Ignasi Sampera i Riera, canonge de la Seu de Manresa.....

Mn. Ignasi Sampera i Riera, canonge de la col·legiata basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa, era fill de la capital del Bages i realitzà els estudis al Seminari de Vic. Al llarg de la seva vida sacerdotal realitzà múltiples activitats, moltes dedicades a la docència. Fou professor al Col·legi de Sant Miquel dels Sants de Vic

i consiliari de l'HOAC de Manlleu. També treballà a la Universitat Laboral de Tarragona, per la promoció de l'assistència dels disminuïts psíquics (dirigí la fundació Ampans de 1972 a 1984), en els cursos del SEU i de la Secció Femenina per a universitàries a Sant Hilari Sacalm. Fou professor a l'escola Joviat i al col·legi Camps i Fabrés, de Manresa.

Exercí durant un temps de capellà al sanatori de Sant Joan de Déu. Des de 1994 fins al 2012 fou

rector de la parròquia de Sant Josep del Poble Nou de Manresa, de la qual havia estat vicari anteriorment. Morí el propassat 12 de febrer a l'edat de vuitanta-tres anys. Les exèquies van tenir lloc a la Seu de Manresa.

El difunt va escriure uns versos, reproduïts en el seu llibre *Un capellà es confessa*, parlant de la seva mateixa mort. Els reproduïm parcialment:

Toquen a morts per mi

Descansi en pau...

El cos dintre la fossa.

El meu «alè» penetra el més enllà.

Descansi en pau...

De Déu vaig sortir un dia

i a Déu he tornat ja.

L'espai i el temps ja no m'imperen.

Estic immers en l'Infinit.

Descansi en pau...

El meu «jo» per sempre persevera,

la immensitat de Déu no l'ha absorbit.

Descansi en pau...

He passat pel món amb esperança.

La fe no m'ha faltat en cap moment [...].

La missa pas a pas | Antoni Costa Vall-Hlovera .....

La presentació de les ofrenes (continua)

En algunes celebracions es fa ús de l'encens. Així s'encensen els dons del pa i del vi, seguint el model de les benediccions hebrees. S'encensa la creu, signe de Crist que presideix l'assemblea. S'encensa l'altar, lloc del sacrifici i símbol de Crist, veritable víctima i altar. S'encensa el celebrant, com a representant de Crist i de l'Església. S'encensa el poble, presència de l'Església on Crist es fa present quan dos o més es reuneixen en el seu nom... L'encens significa també honor i veneració, purificació i santificació dels dons, de l'altar i de les persones com a temples

vius de Déu. Tota l'assemblea litúrgica, encensada, es prepara per a oferir-se com a sacrifici d'olor suau.

El ritu del rentament de les mans és antic. Va aparèixer probablement per la necessitat de rentar-se les mans després d'haver rebut les ofrenes naturals dels fidels. Actualment té un sentit simbòlic de purificació interna i el gest va unit amb la recitació del quart verset del salm 50. L'oració sobre les ofrenes acaba el ritu preparatori; en aquesta oració es demana a Déu l'ajut perquè la celebració sigui de la seva complaença, és a dir, com Déu vol, una celebració en la qual tots prenem part, rebent els seus dons.

A la vora del foc | Setmana Santa amb Salvador Espriu | Climent Forner. ....

En el centenari del seu naixement (Santa Coloma de Farners, 1913 -Barcelona, 1985), Salvador Espriu i Castelló és recordat sobretot com a poeta nacional (també era narrador, dramaturg i crític), autor de *La pell de brau* (1960), probablement la seva obra més coneguda i més actual pel seu elevat i patètic patriotisme català dialogant amb Sepharad (Espanya) després de la guerra fratricida. Jo, durant la proppassada Setmana Santa, l'he evocat en el seu vessant religiós, no sols rellegint la seva *suïte* just intitulada *Setmana Santa* (1971), sinó per motius personals.

Salvador Espriu és un dels cinc o sis grans literats catalans que vaig tenir la sort de conèixer i tractar més o menys amicalment. Sí, vaig conversar amb ell un parell o tres de vegades i en conservo algunes cartes. Abans de publicar el meu primer llibre, *Els únics mots* (1964), li vaig anar a demanar consell. I sé que em va dir: «Si vos-tè creu que pronunciant les paraules de la consagració transforma el pa i el vi en el cos i la sang de Crist, pensi que no hi ha poesia més gran que aquesta: que la paraula humana sigui capaç de transformar la substància de les coses.» Jo, cadell de capellà i de poeta, sempre més li ho he agraït.

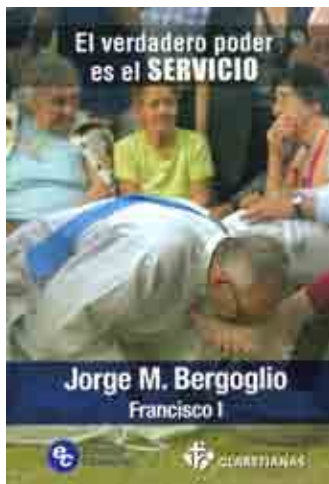
Al llarg dels recents dies sants, el personatge se m'ha tornat a fer present com mai. És com si, el Dijous Sant per exemple, l'hagués convidat i tot a la cena del Senyor —«a seure junts en un sopar», no «d'amargues

herbes», sinó per a cantar la Vida, l'única festa a celebrar. Ara que ja ha traspassat el llindar de la Mort —el paorós fantasma que l'acompanyà sempre, des d'infant quan ja llegia la Bíblia, i l'eix de tota la seva obra, com ell mateix reconeixia—, crec bonament que és en Déu, ressuscitat amb el Crist. No, no vull pas obligar-lo a convertir-se: respecto en absolut el seu proverbial agnosticisme. Tanmateix, era tan humil, sincer i agosarat davant el misteri insondable que ja voldria, jo que sóc creient (per gràcia, molt més que per mèrit), tenir les seves virtuts.

Espriu era fill d'una mare molt devota, de missa diària, i a ell, això li mereixia un mirament enorme, encara que no combregués amb ella, fins al punt que volia morir dins l'Església catòlica, tal com va ser. En dono fe: jo mateix vaig participar en les seves solemnes exèquies d'Arenys de Mar, presidides per l'abat Cassià M. Just, amb el rector Martí Amagat i altres preveres. «Fidels xiprers verdíssims» en vetllen la memòria.

Una altra frase espriuana molt significativa: «La litúrgia de Montserrat és tan bella que ha de ser veritat per força.» I la del cel? Si el poeta, en el seu complex poemari basat en la Passió de sant Marc, per més al·lusions que contingui a la mística jueva, es fa tres cops la pregunta de Pilat: «I què és la veritat?», ara que ja ha descobert del tot que la Veritat és Ell, com deu gaudir-ne! Oh, Amor! Al·leluia!

Llibres | El verdadero poder es el servicio .....

J.M. Bergoglio (papa Francesc).

Publicaciones Claretianas, 368 pp., 20 euros.

Aquesta edició que apareix ara per a Espanya, editada per l'Editorial Claretiana de Buenos Aires, prestarà, sens dubte, un gran servei a tot el Poble de Déu. Els escrits que s'hi recullen estan agrupats entorn d'alguns nuclis. En primer lloc hi ha alguns escrits sobre catequesi, educació i també alguns textos i reflexions sobre Maria, figura clau en l'espiritualitat del papa Francesc. En un segon nucli, apareixen diverses de les seves homilies de Nadal, Dijous Sant, Pasqua i Corpus Christi. Finalment, una sèrie d'escrits adreçats al diàleg amb el món de la cultura. Podeu trobar aquest volum a les llibreries diocesanes de Vic i de Manresa.

full diocesà | Solsona i Vic .....

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60